

PRZEDNIK (1) *sb m*

e prawdopodobnie jasne (tak w przedni).

sg I przedniki(e)m. ◇ [pl N przednicy. ◇ G przednik(o)w.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ktoś ważniejszy, wyższy w hierarchii, stojący na czele:

a. [*Dostojnik*]:

Wyrażenie: »przednicy koronni«: Dignitarze y Przednicy Koronny *Pobór A3*.

Szereg: »dygnitarze i przednicy«: *Pobór A3 cf wyżej.*]

b. *Przełożony, zwierzchnik:* *ZapMaz VII Z 23/368*; [Przednicy Zupni y Celni. *Pobór A4*; Że każdą sobotę szychtmistrz, hutmani, płockowie, rosztarze, lenszofnicy wszyscy schafarze, ktorzy w swej mocy robotniki mają, od każdego dwa halerza wziąć mają. Ci wszyscy przednicy od robotników przy płacy po dwu halerzach brać mają, [...] A te pieniądze mają być dla ubogich niemocznych pachółkow *OrdunekGórn 39*].

c. [*Przywódcą; tu z odcieniem pejoratywnym: prowodyr, herszt*]:

Szereg: »przednik a herst«: Iżby też iego K.M. tych przedników kilko w thym íwoiem kroleństwie á tych herfkow [!] ktorzi fię tey íwiętey Ewángeliey chwytaią [...] także dał o gárdło prziprawić *WergerRej P3v.*]

Synonimy: **a.** *dygnitarz; b.* *przełożony; c.* *herst.*